

Dziennik Urzędowy L 120

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

7 maja 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2008 z dnia 6 maja 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 402/2008 z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie procedur przywozu żyta z Turcji (Wersja skodyfikowana)	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 403/2008 z dnia 6 maja 2008 r. tymczasowo ustanawiające zobowiązania dostawy cukru trzcinowego, który zostanie przywieziony w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami, na okres dostaw 2008/2009	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 404/2008 z dnia 6 maja 2008 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych w zakresie zezwolenia dotyczącego spinosadu, dwuwęglanu potasu, oktanianu miedzi oraz stosowania etylenu	8

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/357/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących zapalniczek szczególnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa dzieci zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/95/WE ⁽¹⁾	11
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- 2008/358/WE:
- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 kwietnia 2008 r. zmieniająca decyzję Komisji 2005/380/WE ustanawiającą grupę ekspertów pozarządowych do spraw ładu korporacyjnego i prawa spółek** 14
- 2008/359/WE:
- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 2008 r. ustanawiająca Grupę Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności Przemysłu Rolno-Spożywczego** 15
- 2008/360/WE:
- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, służących zwalczaniu ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1668)**.... 17
- 2008/361/WE:
- ★ **Decyzja Komisji z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rok 2008 przeznaczonego na komputeryzację procedur weterynaryjnych, system zgłaszania chorób zwierzęcych, środki komunikacji oraz badania i oceny** 18

ZALECENIA

Komisja

- 2008/362/WE:
- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2008 r. w sprawie zewnętrznego zapewniania jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu jednostek interesu publicznego (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1721)** 20

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1499/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie publikacji na 2008 r. nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych sporządzonej w rozporządzeniu (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 333 z 19.12.2007)** 25
- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1518/2003 z dnia 28 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu pozwoleń na wywóz w sektorze wieprzowiny (Dz.U. L 217 z 29.8.2003) (Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 03, tom 39, s. 544)** 25

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 401/2008

z dnia 6 maja 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 maja 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	57,4
	TN	102,3
	TR	133,7
	ZZ	97,8
0707 00 05	JO	178,8
	TR	152,4
	ZZ	165,6
0709 90 70	TR	135,1
	ZZ	135,1
0805 10 20	EG	41,8
	IL	63,2
	MA	50,4
	TN	53,2
	TR	61,9
	ZZ	54,1
0805 50 10	AR	114,0
	IL	130,3
	TR	133,3
	ZA	153,3
	ZZ	132,7
0808 10 80	AR	94,5
	BR	79,7
	CL	87,2
	CN	82,7
	MK	65,0
	NZ	117,0
	US	105,7
	UY	93,7
	ZA	73,3
ZZ	88,8	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 402/2008**z dnia 6 maja 2008 r.****w sprawie procedur przywozu żyta z Turcji**

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2008/97 z dnia 9 października 1997 r. ustanawiające niektóre zasady w celu stosowania szczególnych ustaleń przy przywozie oliwy z oliwek i niektórych innych produktów rolnych pochodzących z Turcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2622/71 z dnia 9 grudnia 1971 r. w sprawie procedur przywozu żyta z Turcji ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednoczyć.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 2008/97 Rada przyjęła zasady stosowania szczególnych ustaleń przy przywozie żyta z Turcji, ustanowionych w Protokole dodatkowym do Układu ustanawiającego Stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i Turcją.
- (3) Te szczególne ustalenia przewidują, pod pewnymi warunkami, obniżkę należności przywozowych w odniesieniu do żyta z Turcji. W tym celu, należy przedstawić dowód na to, że specjalny podatek wywozowy płatny przez eksportera został rzeczywiście zapłacony.

(4) Należy ustalić, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2008/97, procedury udowodnienia dokonania płatności specjalnego podatku wywozowego.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dowód zapłaty specjalnego podatku wywozowego określonego w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2008/97 dostarcza się właściwym organom państwa członkowskiego przywozu poprzez przedstawienie świadectwa przewozowego A.TR.1. W tym przypadku właściwe organy umieszczają w rubryce „Uwagi” jeden z wpisów znajdujących się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 2622/71 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 16.10.1997, str. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 846/98 (Dz.U. L 120 z 23.4.1998, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 10.12.1971, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

ZAŁĄCZNIK I

Wpisy określone w art. 1

- w języku bułgarskim: Специална експортна такса съгласно Регламент (ЕО) № 2008/97 платена в размер на ...
- w języku hiszpańskim: Tasa especial aplicable a la exportación según el Reglamento (CE) nº 2008/97 satisfecha con la suma de ...
- w języku czeskim: Zvláštní vývozní dávka podle nařízení (ES) č. 2008/97 zaplacená ve výši ...
- w języku duńskim: Særlig udførselsafgift i henhold til forordning (EF) nr. 2008/97, betalt med et beløb på ...
- w języku niemieckim: Besondere Ausfuhrabgabe gemäß Verordnung (EG) Nr. 2008/97 in Höhe von ... entrichtet
- w języku estońskim: Ekspordi erimaks makstud summas ... vastavalt määrusele (EÜ) nr 2008/97
- w języku greckim: Ειδικός φόρος κατά την εξαγωγή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/97 που πληρώθηκε για ποσό ...
- w języku angielskim: Special export tax under Regulation (EC) No 2008/97 paid to an amount of ...
- w języku francuskim: Taxe spéciale à l'exportation selon le règlement (CE) nº 2008/97 acquittée pour un montant de ...
- w języku włoskim: Tassa speciale per l'esportazione pagata, secondo il regolamento (CE) n. 2008/97, per un importo di ...
- w języku łotewskim: Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2008/97, samaksāta speciālā izvešanas nodeva ... apmērā
- w języku litewskim: Vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 2008/97, sumokėtas ... dydžio specialusis eksporto mokestis
- w języku węgierskim: A 2008/97/EK rendelet szerinti különleges exportadó ... összegben megfizetve
- w języku maltańskim: Taxxa speċjali fuq l-esportazzjoni, skond ir-Regolament (KE) Nru 2008/97, imhallsa għall-ammont ta' ...
- w języku niderlandzkim: Speciale heffing bij uitvoer bedoeld in Verordening (EG) nr. 2008/97 ten bedrage van ... voldaan
- w języku polskim: Specjalny podatek eksportowy według rozporządzenia (WE) nr 2008/97 zapłacony w wysokości ...
- w języku portugalskim: Imposição especial de exportação, nos termos do Regulamento (CE) n.º 2008/97, paga num montante de ...
- w języku rumuńskim: Taxă specială de export, conform Regulamentului (CE) nr. 2008/97, achitată pentru o valoare de ...
- w języku słowackim: Osobitný vývozný poplatok podľa nariadenia (ES) č. 2008/97 vo výške ...
- w języku słoweńskim: Posebna izvozna dajatev v skladu z Uredbo (ES) št. 2008/97, plačilo za znesek ...
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 2008/97 mukainen erityisvientivero määrältään ...
- w języku szwedzkim: Särskild exportskatt i enlighet med förordning (EG) nr 2008/97, betalt med ett belopp på ...

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2622/71
(Dz.U. L 271 z 10.12.1971, str. 22)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 199/73
(Dz.U. L 23 z 29.1.1973, str. 4)

wyłącznie art. 1

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3480/80
(Dz.U. L 363 z 31.12.1980, str. 84)

wyłącznie art. 1 ust. 1

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3817/85
(Dz.U. L 368 z 31.12.1985, str. 16)

wyłącznie art. 1 ust. 4

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 560/91
(Dz.U. L 62 z 8.3.1991, str. 26)

wyłącznie art. 1 ust. 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 777/2004
(Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50)

wyłącznie art. 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1996/2006
(Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1)

wyłącznie art. 1

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2622/71	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
—	Artykuł 2
Artykuł 2 akapit pierwszy	—
Artykuł 2 akapit drugi	Artykuł 3
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 403/2008**z dnia 6 maja 2008 r.****tymczasowo ustanawiające zobowiązania dostawy cukru trzcinowego, który zostanie przywieziony w ramach protokołu AKP oraz umowy z Indiami, na okres dostaw 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

na okres dostaw 2008/2009 na podstawie obecnie dostępnych informacji.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31,

(3) Należy zatem tymczasowo ustanowić zobowiązania dostawy na okres 2008/2009 zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 950/2006.

a także mając na uwadze, co następuje:

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

(1) Artykuł 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ⁽²⁾ określa szczególne zasady ustanawiania zobowiązań dostawy przy zerowej stawce celnej produktów objętych kodem CN 1701, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, w przypadku przywozów z państw, które są sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zobowiązania dostawy przy przywozie z państw będących sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami w odniesieniu do produktów objętych kodem CN 1701, wyrażonych w ekwiwalencie cukru białego, na okres dostawy 2008/2009 ustala się tymczasowo dla każdego odnośnego kraju wywozu jak określono w załączniku.

(2) Stosowanie art. 3 i 7 protokołu AKP, art. 3 i 7 umowy z Indiami oraz art. 12 ust. 3 i art. 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 spowodowało, że Komisja obliczyła zobowiązania dostawy dla każdego kraju wywozu

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 371/2007 (Dz.U. L 92 z 3.4.2007, str. 6).

ZAŁĄCZNIK

Zobowiązania dostawy przy przywozie cukru preferencyjnego wyrażonego w ekwiwalencie cukru białego z państw będących sygnatariuszami protokołu AKP i umowy z Indiami, na okres dostawy 2008/2009

Protokół AKP/umowa z Indiami – sygnatariusz	Zobowiązania dostawy 2008/2009
Barbados	32 097,40
Belize	46 680,10
Kongo	10 186,10
Fidżi	165 348,30
Gujana	165 131,40
Indie	10 000,00
Wybrzeże Kości Słoniowej	10 186,10
Jamajka	122 234,30
Kenia	5 000,00
Madagaskar	10 760,00
Malawi	20 824,40
Mauritius	491 030,50
Mozambik	6 000,00
Saint Kitts i Nevis	0,00
Surinam	0,00
Swaziland	117 844,50
Tanzania	10 186,10
Trinidad i Tobago	43 751,00
Uganda	0,00
Zambia	7 215,00
Zimbabwe	30 224,80
Razem	1 304 700,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 404/2008

z dnia 6 maja 2008 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych w zakresie zezwolenia dotyczącego spinosadu, dwuwęglanu potasu, oktanianu miedzi oraz stosowania etylenu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91, niektóre państwa członkowskie przedstawiły innym państwom członkowskim oraz Komisji informacje w celu włączenia pewnych produktów do załącznika II do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Komisja zwróciła się do powołanej ad-hoc grupy ekspertów o wydanie zaleceń w sprawie zezwolenia na stosowanie w rolnictwie ekologicznym spinosadu, dwuwęglanu potasu i oktanianu miedzi oraz na rozszerzenie stosowania etylenu w celu przyspieszenia dojrzewania owoców cytrusowych oraz hamowania kiełkowania ziemniaków i cebuli, w świetle przepisów regulujących rolnictwo ekologiczne.
- (3) Grupa ekspertów przekazała służbom Komisji sprawozdanie z dnia 22 i 23 stycznia 2008 r. ⁽²⁾, w którym zalecono zezwolenie na stosowanie w pewnych warunkach spinosadu, dwuwęglanu potasu oraz oktanianu miedzi oraz rozszerzenie, przy spełnieniu pewnych warunków, stosowania etylenu w celu przyspieszenia dojrzewania owoców cytrusowych i hamowania kiełkowania ziemniaków i cebuli. W świetle sprawozdania tej grupy ekspertów oraz wyżej wspomnianych faktów Komisja uważa, że pewne produkty powinny być dozwolone w rolnictwie ekologicznym, a stosowanie etylenu powinno zostać rozszerzone.
- (4) Stwierdza się, że spinosad jest nowym insektycydem pochodzenia mikrobiologicznego, który jest niezbędny w zwalczaniu niektórych głównych szkodników oraz który przyczynia się znacznie do trwałości systemu produkcji w zakresie rozwiązywania problemów szkodników roślinnych. Jednakże w trakcie stosowania go należy zredukować do minimum zagrożenie jakie przedstawia on dla organizmów niebędących przedmiotem zwalczania.
- (5) W związku z włączeniem spinosadu należy wyjaśnić, że użycie mikroorganizmów jest zwykle dopuszczalne w rolnictwie ekologicznym dla celów zwalczania szkodników lub chorób roślin, podczas gdy produkty wytwarzane przez mikroorganizmy muszą być ujęte w osobnym wykazie.
- (6) Stwierdza się, że dwuwęglan potasu jest niezbędny w zwalczaniu różnych chorób grzybiczych szeregu roślin i może przyczynić się do zmniejszenia stosowania miedzi i siarki w przypadkach zwalczania niektórych szkodników u pewnych roślin.
- (7) Oktanian miedzi jest nowym preparatem, który może mieć takie samo zastosowanie jak inne związki miedzi, zawarte w części B załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91. Całkowita ilość miedzi użytej w czasie jednego sezonu jest niższa w przypadku stosowania oktanianu miedzi.
- (8) Etylen jest już włączony do części B załącznika II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 jako substancja tradycyjnie stosowana w rolnictwie ekologicznym. Wydawało się właściwym uzupełnienie warunków używania tej substancji, tak aby obejmowały one dwa dodatkowe zastosowania, które uważane są za podstawowe: dojrzewanie owoców cytrusowych, w przypadku gdy zabieg ten jest częścią strategii zapobiegania powodowanym przez muchy szkodom owoców cytrusowych, oraz hamowanie kiełkowania ziemniaków i cebuli.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu powołanego zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2092/91,

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 123/2008 (Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 3).

⁽²⁾ Sprawozdanie powołanej ad hoc grupy ekspertów w sprawie pestycydów w produkcji ekologicznej żywności, 22–23 stycznia 2008 r.; http://ec.europa.eu/agriculture/qual/organic/publi/pesticides_en.pdf

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

W części B „Pestycydy” pkt 1 „Produkty do zwalczania szkodników i chorób roślin” wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Tabela II „Mikroorganizmy wykorzystywane do biologicznego zwalczania szkodników” otrzymuje brzmienie:

„II. Mikroorganizmy wykorzystywane do biologicznego zwalczania szkodników

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
Mikroorganizmy (bakterie, wirusy i grzyby)	Jedynie szczepy niezmodyfikowane genetycznie w rozumieniu dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*)

Ila Substancje wytwarzane przez mikroorganizmy

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
Spinosad	Insektycyd; Jedynie w przypadku gdy wytworzony jest ze szczepów niezmodyfikowanych genetycznie w rozumieniu dyrektywy 2001/18/WE Jedynie w przypadku podejmowania środków mających na celu zredukowanie do minimum ryzyka związanego z głównymi parazytoidami oraz z rozwojem oporności Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący

(*) Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.”

- (2) W tabeli IV „Substancje inne niż tradycyjnie stosowane w rolnictwie ekologicznym” wprowadza się następujące zmiany:

- (a) Zapis dotyczący miedzi, w kolumnie zatytułowanej „Nazwa”, otrzymuje brzmienie:

„Miedź w postaci wodorotlenku miedzi, tlenochlorku miedzi, (trójzasadowych) siarczanów miedzi, tlenku miedziawego i oktanianu miedzi”

- (b) Zapis dotyczący „etylenu” otrzymuje brzmienie:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
„(*) Etylen	Dojrzewanie bananów, owoców kiwi i kaki; Dojrzewanie owoców cytrusowych jedynie jako część strategii zapobiegania powodowanym przez muchy szkodom owoców cytrusowych; Indukcja kwitnienia ananasów; Hamowanie kiełkowania ziemniaków i cebuli Potrzeba uznana przez jednostkę kontrolującą lub organ kontrolujący”

- (3) W tabeli V „Inne substancje” dodaje się następujący zapis:

Nazwa	Opis, wymagania dotyczące składu, warunki użycia
„Dwuwęglan potasu	Środek grzybobójczy”

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 kwietnia 2008 r.

w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących zapalniczek szczególnych wymogów w zakresie bezpieczeństwa dzieci zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/95/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/357/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2001/95/WE nakłada na producentów obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie produktów bezpiecznych.

(2) Zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE produkt powinien zostać uznany za bezpieczny, w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń określonych w odpowiednich normach krajowych, jeżeli jest zgodny z dobrowolnymi normami krajowymi transponującymi normy europejskie.

(3) Dyrektywa 2001/95/WE stanowi, że normy europejskie powinny być ustanawiane przez europejskie organy normalizacyjne. Normy te mają na celu zapewnienie, że produkty spełniają ogólne wymogi bezpieczeństwa przewidziane w dyrektywie.

(4) Zapalniczki są z natury produktami niebezpiecznymi ze względu na to, że wydzielają ogień lub ciepło oraz zawierają, często znajdujący się pod ciśnieniem, płyn lub gaz palny. Najczęstszym zagrożeniem związanym z niewłaściwym używaniem zapalniczek jest pożar, poparzenie, wybuch, mogące prowadzić do eksplozji w związku z istnieniem źródła ciepła.

(5) Zapalniczki nie są wprawdzie przeznaczone dla dzieci, jednak niewłaściwe używanie zapalniczek, zwłaszcza przez małe dzieci nie jest rzadkim zjawiskiem. Należy to uwzględnić szacując bezpieczeństwo tego typu produktów. Dotyczy to w szczególności zapalniczek jednorazowego użytku, sprzedawanych w dużych ilościach, często po kilka sztuk w opakowaniu, uznawanych przez konsumentów za produkt o niskiej wartości, którego łatwo można się pozbyć, jak i zapalniczek atrakcyjnych dla małych dzieci ze względu na swój kształt albo interesujące elementy przyciągające uwagę dzieci.

(6) Niewłaściwe używanie zapalniczek przez małe dzieci może prowadzić do pożarów powodujących poważne szkody na osobie i mieniu, łącznie ze śmiercią. Z tego powodu zapalniczki są źródłem poważnego zagrożenia związanego z niewłaściwym używaniem ich przez dzieci.

(7) W 1998 r. Komisja wydała zalecenie normalizacyjne nr M/266 do CEN dotyczące zapalniczek i odnoszące się do bezpieczeństwa konsumentów i dzieci, w wyniku którego powstała Norma Europejska EN 13869:2002: Zapalniczki – Zapalniczki z utrudnionym uruchamianiem przez dzieci – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

- (8) Mając na uwadze, że zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów są zagrożone, w szczególności przez predyspozycje małych dzieci oraz prawdopodobieństwo, że będą one posługiwały się zapalniczkami i niewłaściwie je użytkowały oraz, że zagrożenie z tym związane może zostać skutecznie wyeliminowane jedynie za pomocą środków przyjętych na poziomie Wspólnoty, Komisja przyjęła dnia 11 maja 2006 r. decyzję 2006/502/WE⁽¹⁾ na podstawie art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, na mocy której państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić, iż jedynie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci będą wprowadzane na rynek oraz zakazać wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów.
- (9) Zważywszy, że decyzje przyjęte na podstawie art. 13 dyrektywy 2001/95/WE mają charakter środków tymczasowych o okresie obowiązywania maksymalnie jednego roku, oraz że obowiązywanie każdej z tych decyzji może zostać przedłużone maksymalnie o 1 rok, dnia 12 kwietnia 2007 r. Komisja przyjęła decyzję 2007/231/WE⁽²⁾ przedłużającą obowiązywanie decyzji 2006/502/WE o jeden rok.
- (10) Pomimo, że norma EN 13896 nie została uwzględniona w Dzienniku Urzędowym zgodnie z przepisami dyrektywy 2001/95/WE, decyzja Komisji 2006/502/WE zawiera domniemanie zgodności odnośnie do zapalniczek spełniających krajowe normy wdrażające EN 13869.
- (11) Z uwagi na potrzebę wprowadzenia odpowiednich rozwiązań technicznych odnośnie do oceny wymogów w zakresie bezpieczeństwa dzieci dotyczących zapalniczek, państwa członkowskie i Komisja, we współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi oraz po konsultacji z partnerami, zasygnalizowały potrzebę zmiany EN 13869.
- (12) Obecnie główny problem stanowi powierzenie grupie dzieci przeprowadzanie badań polegających na weryfikacji, czy zapalniczka jest w rzeczywistości zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci. Chociaż metoda ta okazała się wiarygodna, koniecznym wydaje się opracowanie metod alternatywnych pozwalających stwierdzić, czy zapalniczka jest zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci. Oprócz tego, obecna definicja zapalniczek, które są szczególnie atrakcyjnych dla dzieci (tzw. zapalniczek-gadżetów) jest przedmiotem interpretacji, co może skutkować niejednolitym stosowaniem zakazu odnoszącego się do tego typu zapalniczek. Wreszcie istnieje potrzeba rozwiązania innych kwestii, tak aby norma ta mogła całkowicie spełniać swoją rolę, polegającą na wskazywaniu odpowiednich rozwiązań technicznych.
- (13) Szczególne wymogi w zakresie bezpieczeństwa dzieci dotyczące zapalniczek powinny zostać określone na podstawie przepisów art. 4 dyrektywy 2001/95/WE, w celu skłonienia organizacji normalizacyjnych do dokonania zmiany EN 13869, zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE⁽³⁾ dotyczącą udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, oraz w celu umożliwienia publikacji zmodyfikowanej normy w Dzienniku Urzędowym.
- (14) Z chwilą opublikowania zmodyfikowanej normy w Dzienniku Urzędowym, będzie ona podstawą domniemania zgodności ze specyficznymi wymogami w zakresie bezpieczeństwa dzieci dotyczącymi zapalniczek, określonymi w odpowiednich ustawodawstwach krajowych.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego w drodze postanowienia dyrektywy 2001/95/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej decyzji jest ustanowienie wymogów, na podstawie których Komisja może wezwać odpowiednie instytucje normalizacyjne do zmiany odpowiedniej normy dotyczącej zapalniczek.

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji:

„zapalniczka” oznacza urządzenie przeznaczone do obsługi ręcznej, wydzielające ogień, zasilane benzyną, służące do rozważnego zapalania papierosów, cygar, fajek, które może być używane do rozpalania materiałów takich jak papier, knot, świece, lampiony, wyprodukowane łącznie z zasilaczem benzyną, z możliwością jej uzupełnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 14.4.2007, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

„zapalniczka zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci” oznacza zapalniczkę zaprojektowaną i wyprodukowaną w taki sposób, że w normalnych, rozsądnie przewidzianych warunkach obsługi, nie może być używana przez dzieci młodsze niż 51 miesięcy na skutek, przykładowo, wysiłku potrzebnego do jej użycia, jej kształtu, ochrony mechanizmu zapalającego, czy też złożoności kolejnych operacji potrzebnych do jej obsługi.

„zapalniczka atrakcyjna dla dzieci” oznacza zapalniczkę, której konstrukcja w jakikolwiek sposób nawiązuje do innego przedmiotu powszechnie uznawanego za przeznaczony do użytku przez dzieci lub dla nich atrakcyjny.

Artykuł 2

Wymogi

1. Dla celów art. 4 dyrektywy 2001/95/WE szczególne wymogi w zakresie bezpieczeństwa dzieci dotyczące zapalniczek są następujące:

- a) Zapalniczki są zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci w celu zminimalizowania predyspozycji i chęci do posługiwania się nimi przez dzieci w wieku poniżej 51 miesięcy.
- b) Zapalniczki nie są atrakcyjne dla dzieci w wieku poniżej 51 miesięcy.

2. Ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania do zapalniczek przeznaczonych do wielokrotnego napełniania, których producenci przedstawią właściwym organom, na ich żądanie, niezbędne dokumenty potwierdzające, że zapalniczki te są skonstruowane, wyprodukowane i wprowadzone na rynek w celu zapewnienia oczekiwanego stałego i bezpiecznego długotrwałego użytku przez okres co najmniej pięciu lat i są przeznaczone do naprawy, oraz które w szczególności spełniają wszystkie następujące wymagania:

- a) każda zapalniczka opatrzona jest pisemną gwarancją producenta obejmującą okres co najmniej dwóch lat, zgodnie z dyrektywą 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹);
- b) istnieje praktyczna możliwość naprawy i bezpiecznego wielokrotnego napełniania zapalniczki podczas całego cyklu życia, w tym w szczególności naprawy jej mechanizmu zapłonowego;
- c) części nieulegające zużyciu, lecz mogące ulec zniszczeniu lub zepsuciu w wyniku ciągłego użytkowania po upływie okresu gwarancji, nadają się do wymiany lub naprawy przez upoważniony bądź wyspecjalizowany serwis posprzedażny mający siedzibę w Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Meglena KUNEVA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 7.7.1999, str. 12.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 25 kwietnia 2008 r.****zmieniająca decyzję Komisji 2005/380/WE ustanawiającą grupę ekspertów pozarządowych do spraw ładu korporacyjnego i prawa spółek**

(2008/358/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2005/380/WE utworzono grupę ekspertów pozarządowych do spraw ładu korporacyjnego i prawa spółek, powołaną do celów rozpatrywania, omawiania i doradzania Komisji w zakresie ładu korporacyjnego i prawa spółek. Decyzję 2005/380/WE stosuje się do dnia 27 kwietnia 2008 r.
- (2) Doradztwo grupy ekspertów okazało się bardzo cenne, w szczególności w odniesieniu do realizowanych inicjatyw Komisji w zakresie ładu korporacyjnego i prawa spółek, dotyczących zwłaszcza statutu europejskiej spółki prywatnej oraz uproszczenia prawa spółek przewidzianego w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji na rok 2008 ⁽¹⁾, jak również w odniesieniu do oceny stosowania istniejącego prawodawstwa w zakresie ładu korporacyjnego i prawa spółek. W celu zapewnienia ciągłości i pomocy w skutecznym zakończeniu tych projektów, mandat grupy należy przedłużyć do czerwca 2009 r.
- (3) Należy zagwarantować, że członkowie grupy udzielają obiektywnych porad specjalistycznych.
- (4) Dane osobowe dotyczące członków grupy powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2005/380/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

W decyzji 2005/380/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Członkowie co roku podpisują zobowiązanie do działania na rzecz interesu publicznego oraz deklarację wskazującą brak albo obecność interesu mogącego naruszać ich obiektywność.”;

- 2) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Nazwiska członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

(*) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”;

- 3) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2009 r.”.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

⁽¹⁾ COM(2007) 640 wersja ostateczna, 23.10.2007.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 kwietnia 2008 r.****ustanawiająca Grupę Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności Przemysłu Rolno-Spożywczego**

(2008/359/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 157 ust. 1 Traktatu Wspólnocie i państwom członkowskim powierzono zadanie czuwania nad zapewnieniem warunków niezbędnych dla konkurencyjności przemysłu Wspólnoty. W art. 157 ust. 2 w szczególności wezwano państwa członkowskie do wzajemnej konsultacji w powiązaniu z Komisją i, w miarę potrzeby, do koordynacji swoich działań. Komisja może podjąć każdą użyteczną inicjatywę w celu wspierania takiej koordynacji.
- (2) W komunikacie „Przegląd śródkresowy polityki przemysłowej – Wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”⁽¹⁾ Komisja ogłosiła zamiar wyjścia z inicjatywą w dziedzinie żywności, dotyczącą konkurencyjności wspólnotowego przemysłu rolno-spożywczego.
- (3) W związku z tym konieczne jest ustanowienie grupy wysokiego szczebla, złożonej głównie z ekspertów w dziedzinie konkurencyjności wspólnotowego przemysłu rolno-spożywczego oraz w dziedzinach pokrewnych, jak bezpieczeństwo żywności, ochrona zdrowia i środowiska, a także określenie jej zadań i struktury.
- (4) Grupa powinna zajmować się kwestiami kształtującymi obecnie i w przyszłości konkurencyjność wspólnotowego przemysłu rolno-spożywczego. Na podstawie wyników prowadzonych dyskusji grupa powinna sformułować zestaw zaleceń sektorowych dotyczących polityki, aby zwiększyć konkurencyjność przemysłu rolno-spożywczego zgodnie z polityką Wspólnoty, w szczególności zgodnie z celami bezpieczeństwa żywności i ochrony zdrowia, polityki rolnej i zrównoważonego rozwoju.
- (5) Grupa powinna składać się z przedstawicieli Komisji, państw członkowskich i odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności reprezentujących producentów wytwarzających produkty na potrzeby przemysłu rolno-spożywczego, użytkowników produktów tego przemysłu, konsumentów oraz społeczeństwo obywatelskie.

(6) Bez uszczerbku dla przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa, określonych w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽²⁾, należy określić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków grupy.

(7) Dane osobowe członków grupy powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽³⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Grupa Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności Europejskiego Przemysłu Rolno-Spożywczego**

Ustanawia się Grupę Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności Przemysłu Rolno-Spożywczego, zwaną dalej „grupą”.

Artykuł 2**Zadania**

Zadania grupy są następujące:

- 1) zajmowanie się kwestiami kształtującymi obecnie i w przyszłości konkurencyjność wspólnotowego przemysłu rolno-spożywczego, a także zagadnieniami powiązanymi;
- 2) określanie czynników mających wpływ na sytuację przemysłu rolno-spożywczego Wspólnoty pod względem konkurencyjności i stabilności, w tym spodziewanych wyzwań i tendencji wpływających na konkurencyjność;
- 3) sformułowanie zestawu zaleceń sektorowych skierowanych do osób i podmiotów kształtujących politykę na poziomie wspólnotowym.

Artykuł 3**Konsultacje**

Komisja może konsultować się z grupą w każdej kwestii związanej z konkurencyjnością wspólnotowego przemysłu rolno-spożywczego.

(1) COM(2007) 374, 4.7.2007.

(2) Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/548/WE, Euratom (Dz.U. L 215 z 5.8.2006, s. 38).

(3) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Artykuł 4**Skład i powoływanie**

1. Członkowie grupy są wyznaczani przez Komisję spośród specjalistów wysokiego szczebla posiadających kompetencje i obowiązki w dziedzinach związanych z konkurencyjnością europejskiego przemysłu rolno-spożywczego i pokrewnymi zagadnieniami.
2. W skład grupy wchodzi do 27 członków, w tym:
 - a) 8 przedstawicieli państw członkowskich;
 - b) 13 przedstawicieli przemysłu rolno-spożywczego;
 - c) 6 przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i stowarzyszeń zawodowych.
3. Członkowie grupy są powoływani jako osoby prywatne, ze względu na posiadaną wiedzę i doświadczenie, i doradzają Komisji niezależnie od jakichkolwiek wpływów zewnętrznych.
4. Każdy członek grupy mianuje swojego przedstawiciela do podgrupy przygotowawczej, określonej w art. 5 ust. 2.
5. Członkowie są powoływani na roczną, odnawialną kadencję i pełnią swoją funkcję do czasu ich zastąpienia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu lub do czasu wygaśnięcia ich kadencji.
6. Członek grupy może zostać zastąpiony na okres, jaki pozostaje do wygaśnięcia jego kadencji, w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli złoży rezygnację;
 - b) jeżeli utraci zdolność wnoszenia należytego wkładu w prace grupy;
 - c) jeżeli nie spełnia wymogu określonego w art. 287 Traktatu.
7. Członkowie składają pisemne zobowiązanie do działania w interesie publicznym wraz z deklaracją mówiącą, czy istnieje interes ograniczający ich niezależność.
8. Nazwiska członków są publikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu oraz w rejestrze grup ekspertów Komisji. Nazwiska członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 5**Działanie**

1. Grupie przewodniczy Komisja.

2. Osobna podgrupa przygotowawcza, zwana dalej podgrupą „sherpa”, przygotowuje posiedzenia, dokumenty określające stanowiska oraz wskazówki dotyczące działań lub środków polityki do zalecenia przez grupę. Podgrupa ta współpracuje ściśle ze służbami Komisji w celu przygotowania prac na spotkania grupy.

3. Grupa może, za zgodą Komisji, ustanawiać podgrupy analizujące szczegółowe kwestie na zasadach i warunkach ustalonych przez grupę. Zaraz po wypełnieniu swojego mandatu podgrupy są rozwiązywane.

4. Przedstawiciel Komisji może poprosić ekspertów lub obserwatorów posiadających szczególne kompetencje w dziedzinie objętej tematem wpisanym do porządku obrad o udział w pracach grupy lub pracach podgrup i grup doraźnych.

5. Jeżeli Komisja uzna, że informacje uzyskane w wyniku uczestnictwa w obradach grupy bądź grup doraźnych lub podgrup powinny być poufne, wówczas nie mogą one być ujawniane.

6. Grupa, podgrupa „sherpa” i inne podgrupy zwykle odbywają posiedzenia w pomieszczeniach Komisji, zgodnie z procedurami i harmonogramem ustalonym przez Komisję. Komisja zapewnia obsługę sekretarską. W posiedzeniach grupy i jej podgrup mogą uczestniczyć inni, zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

7. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na podstawie standardowego regulaminu przyjętego przez Komisję.

8. Komisja może publikować lub umieszczać w Internecie, na przeznaczonej do tego stronie, wszelkie streszczenia, wnioski, częściowe wnioski lub dokumenty robocze grupy, dokumenty opisujące przebieg obrad lub sprawozdania, w oryginalnym języku danego dokumentu.

Artykuł 6**Termin wygaśnięcia**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 1 listopada 2009 r. Komisja zadecyduje o ewentualnym przedłużeniu jej stosowania przed upływem tego terminu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 30 kwietnia 2008 r.****ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, służących zwalczaniu ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1668)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)***(2008/360/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 i art. 3a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W Niderlandach wystąpiły w 2003 r. ogniska ptasiej grypy. Pojawienie się tej choroby stanowiło poważne zagrożenie dla zwierząt gospodarskich we Wspólnocie.

(2) W celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby i jej możliwie najszybszego zwalczania, Wspólnota powinna wnieść wkład finansowy w kwalifikowalne wydatki poniesione przez państwo członkowskie w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, służących zwalczaniu choroby, zgodnie z decyzją 90/424/EWG.

(3) Decyzją Komisji 2003/678/WE z dnia 24 września 2003 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty w kwalifikowalne wydatki poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r. ⁽²⁾ przyznano Niderlandom wkład finansowy ze Wspólnoty na pokrycie kosztów poniesionych w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia, służących zwalczaniu ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r.

(4) Zgodnie z wymienioną decyzją przewidziano wypłatę pierwszej raty w wysokości 40 000 000 EUR.

(5) Na mocy wymienionej decyzji pozostałą kwotę wkładu finansowego Wspólnoty należy wypłacić na podstawie wniosków złożonych przez Niderlandy w dniach 14 marca 2004 r., 26 lipca 2005 r. i 2 listopada 2006 r.

(6) W świetle powyższego należy obecnie ustalić całkowitą kwotę wkładu finansowego Wspólnoty w kwalifikowalne wydatki poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r.

(7) Wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję zgodnie ze wspólnotowymi przepisami weterynaryjnymi oraz warunki przyznawania wspólnotowego wkładu finansowego wskazują, że nie można uznać całej zgłoszonej we wniosku kwoty wydatków za kwalifikowalną.

(8) Uwagi Komisji, sposób obliczenia kosztów kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Niderlandom w pismach z dnia 12 lipca 2007 r., 26 października 2007 r. i 5 grudnia 2007 r.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Całkowity wkład finansowy Wspólnoty w wydatki związane ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niderlandach w 2003 r. na mocy decyzji 2003/678/WE ustala się na 65 516 152,41 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, s. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 1.10.2003, s. 53. Decyzja zmieniona decyzją Komisji 2004/27/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, s. 45).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 maja 2008 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rok 2008 przeznaczonego na komputeryzację procedur weterynaryjnych, system zgłaszania chorób zwierzęcych, środki komunikacji oraz badania i oceny

(2008/361/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

fikowanej formy i kodów zgłaszania chorób zwierząt zgodnie z dyrektywą Rady 82/894/EWG⁽³⁾, wprowadzając niezbędne ulepszenia techniczne.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) – „Lepiej zapobiegać niż leczyć”⁽⁴⁾ („komunikat w sprawie nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt”) Komisja zobowiązuje się do poprawy komunikacji z konsumentami i zainteresowanymi stronami.

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17, 20, 37 ust. 2 oraz 37a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 90/424/EWG określa procedury dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty na szczególne środki weterynaryjne, w szczególności w zakresie informacji o zdrowiu zwierząt, dobrostanie zwierząt, bezpieczeństwie żywności, środkach technicznych i naukowych oraz zwalczaniu chorób.

(5) Zgodnie z art. 16 decyzji 90/424/EWG Wspólnota udziela wsparcia finansowego dla stworzenia polityki informacyjnej w dziedzinie zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego. Należy zatem przyznać wkład finansowy Wspólnoty na realizację środków mających na celu poprawę komunikacji z konsumentami i zainteresowanymi stronami w dziedzinie zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt w ramach komunikatu w sprawie nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt.

(2) Zgodnie z art. 37a ust. 1 lit. b) decyzji 90/424/EWG wkład finansowy Wspólnoty może zostać przyznany na komputeryzację procedur weterynaryjnych w odniesieniu do hostingu, zarządzania i utrzymania zintegrowanych weterynaryjnych systemów komputerowych, w tym, w stosownych przypadkach, krajowych baz danych. Należy zatem przyznać wkład finansowy Wspólnoty na hosting, zarządzanie i utrzymanie zintegrowanego skomputeryzowanego systemu TRACES (eksperski system kontroli handlu), wprowadzonego decyzją Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotyczącą opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego⁽²⁾, aby zapewnić dostępność, bezpieczeństwo i aktualność systemu.

(6) Na mocy art. 19 decyzji 90/424/EWG Wspólnota może podejmować środki techniczne i naukowe potrzebne do opracowania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju kształcenia i szkolenia w dziedzinie weterynarii, lub pomagać państwom członkowskim i organizacjom międzynarodowym w podejmowaniu takich środków.

(3) Zgodnie z art. 37 ust. 1 decyzji 90/424/EWG można otrzymać pomoc finansową Wspólnoty na wprowadzenie systemów identyfikacji zwierząt i powiadamiania o chorobach na mocy prawa dotyczącego kontroli weterynaryjnych w wewnątrzspółnotowym handlu żywymi zwierzętami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego. Należy zatem przyznać wkład finansowy Wspólnoty na aktualizację systemu zgłaszania chorób zwierzęcych (ADNS), w oparciu o decyzję Komisji 2005/176/WE z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie ustanowienia skody-

(7) Stopniowe wprowadzanie elektronicznej identyfikacji przeżuwaczy jest jednym z oczekiwanych wyników realizacji strategii. W związku z tym przed wprowadzeniem nowych przepisów w tej dziedzinie konieczne jest wykonanie badania analizującego stosunek kosztów do korzyści i kosztów do efektywności w odniesieniu do elektronicznej identyfikacji bydła. Konieczna jest również ocena działania i wydajności wspólnotowych laboratoriów referencyjnych, aby mogły one lepiej wypełniać swoje zadania. Wyniki tych badań i oceny będą podstawą przeglądu przepisów w tej dziedzinie, jeśli okaże się on konieczny. Należy zatem przyznać wkład finansowy Wspólnoty na finansowanie badań i ocen w dziedzinach bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zootechniki. Należy określić maksymalną kwotę, która ma być przydzielona na te

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 5.3.2005, s. 40. Decyzja zmieniona decyzją 2006/924/WE (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 48).

⁽⁴⁾ COM(2007) 539 wersja ostateczna.

działania. W 2008 r. opublikowane zostaną zaproszenia do składania ofert na przeprowadzenie, w ramach umów szczegółowych, badań i ocen w dziedzinach bezpieczeństwa żywności, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zootechniki. Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, środki weterynaryjne mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Do celów kontroli finansowej będą mieć zastosowanie art. 9, 36 i 37 powyższego rozporządzenia.

- (8) Wypłatę wkładu finansowego Wspólnoty należy uzależnić od spełnienia warunków rzeczywistej realizacji działań i przedłożenia przez wykonawców wszystkich wymaganych informacji.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

TRACES (eksperski system kontroli handlu)

Przyznaje się wkład finansowy Wspólnoty na hosting, zarządzanie i utrzymanie systemu TRACES, wprowadzonego decyzją 2003/2/WE, w następujących kwotach dla poszczególnych celów:

- a) 1 000 000 EUR na hosting;
- b) 500 000 EUR na nabycie niezbędnego wsparcia logistycznego w ramach systemu pomocy dla użytkowników;
- c) 300 000 EUR na zakup wsparcia w zakresie utrzymania systemu, niezbędnego do dostosowania systemu do zmian prawnych i technicznych;
- d) 200 000 EUR na niezbędne zmiany w zakresie przetwarzania danych;
- e) 250 000 EUR na opracowanie interfejsu między krajowymi bazami identyfikacji bydła.

Artykuł 2

ADNS (system zgłaszania chorób zwierzęcych)

Przyznaje się wkład finansowy Wspólnoty w wysokości 270 000 EUR na aktualizację systemu zgłaszania chorób zwierzęcych w oparciu o decyzję 2005/176/WE.

Artykuł 3

Komunikacja w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt

Przyznaje się wkład finansowy Wspólnoty na środki komunikacji z właściwymi organami i z obywatelami w celu rozpowszechniania informacji o prawie wspólnotowym w dziedzinie zdrowia i dobrostanu zwierząt, w następujących kwotach:

- a) 2 500 000 EUR w dziedzinie zdrowia zwierząt;
- b) 150 000 EUR w dziedzinie dobrostanu zwierząt.

Artykuł 4

Badania i oceny

Przyznaje się wkład finansowy Wspólnoty w maksymalnej kwocie 300 000 EUR na następujące badania i oceny:

- a) badanie kosztów i korzyści systemu elektronicznej identyfikacji bydła;
- b) ocena wspólnotowych laboratoriów referencyjnych w zakresie zdrowia zwierząt i zootechniki.

Artykuł 5

Środki finansowe

1. Wkład finansowy, o którym mowa w art. 1–4, finansuje się z pozycji 17 04 02 01 w budżecie Wspólnot Europejskich na 2008 r.
2. Działania, o których mowa w art. 4 będą realizowane w ramach dwóch umów szczegółowych. Obie umowy szczegółowe zostaną podpisane w 2008 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 6 maja 2008 r.

w sprawie zewnętrznego zapewnienia jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu jednostek interesu publicznego

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1721)

(2008/362/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zewnętrzne zapewnienie jakości audytu ustawowego jest niezbędne dla zagwarantowania wysokiej jakości audytu. Dodaje to wiarygodności publikowanym informacjom finansowym i zapewnia lepszą ochronę udziałowców/akcjonariuszy, inwestorów, wierzycieli i innych zainteresowanych stron. System zewnętrznego zapewnienia jakości powinien zatem być obiektywny i niezależny od branży audytowej.

(2) Artykuły 29 i 43 dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającej dyrektywę Rady 84/253/EWG⁽¹⁾ ustanawiają wysokie kryteria w odniesieniu do systemów zapewnienia jakości dla wszystkich biegłych rewidentów i firm audytorskich. Dyrektywa zawiera niektóre koncepcje ujęte w zaleceniu Komisji 2001/256/WE z dnia 15 listopada 2000 r. w sprawie zapewnienia jakości audytu ustawowego w Unii Europejskiej: minimalne wymagania⁽²⁾.

(3) Jednakże części tego zalecenia związane z audytem ustawowym jednostek interesu publicznego stały się nieaktualne ze względu na ostatnie wydarzenia międzynarodowe i tendencje do wprowadzania dla tych audytów systemów zewnętrznego zapewnienia jakości, zarządzanych niezależnie od branży audytowej, gdzie kontrola zapewnienia jakości jest dokonywana przez osoby niebędące praktykującymi audytorami.

(4) Kryteria określone w dyrektywie 2006/43/WE nadal umożliwiają istnienie znaczących różnic w organizacji systemów zewnętrznego zapewnienia jakości audytu ustawowego i firm audytorskich w państwach członkowskich. Należy unikać różnic w postrzeganiu przez zainteresowane strony jakości ustawowych audytorów i firm audytorskich w państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do art. 34 dyrektywy 2006/43/WE. Dyrektywa 2006/43/WE zawiera również zachętę dla systemów nadzoru publicznego państw członkowskich do osiągnięcia skoordynowanego podejścia do przeprowadzania kontroli zapewnienia jakości.

(5) W odniesieniu do audytu jednostek interesu publicznego priorytet stanowi współpraca między państwami członkowskimi. Należy zapewnić dalsze wskazówki dotyczące systemów zapewnienia jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu w tych jednostkach. Dlatego należy wydać nowe zalecenie, które byłoby bardziej aktualne niż zalecenie 2001/256/WE oraz które uwzględniłoby nowe tendencje międzynarodowe i szczególnie potrzeby państw członkowskich. Jednakże nie istnieje potrzeba opracowania szczegółowych wskaźników dotyczących systemów zapewnienia jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu w jednostkach innych niż jednostki interesu publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/30/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 53).

⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 31.3.2001, s. 91.

- (6) Kontrole powinny przyczyniać się do poprawy jakości audytu dokonywanego przez kontrolowanych biegłych rewidentów lub firmy audytorskie i powinny być regularne i prewencyjne. Ich celem powinno być zbudowanie i utrzymanie zaufania do audytu ustawowego i tym samym do rynków finansowych. Dlatego niniejsze zalecenie nie powinno dotyczyć doraźnych dochodzeń wynikających z ewentualnego naruszenia przepisów ustawowych i wykonawczych.
- (7) W celu poprawy jakości audytów wewnątrz Wspólnoty niezależne organy nadzoru powinny odgrywać bardziej aktywną rolę w kontrolach firm audytorskich. Należy zapewnić wskazówki dla niezależnego systemu kontroli. W odniesieniu do przeprowadzania kontroli należy wyjaśnić ewentualną rolę organów nadzoru publicznego, zrzeszeń zawodowych i innych stosownych organów, jak również rolę ekspertów. Niezbędne jest również wyjaśnienie finansowania systemu zapewniania jakości.
- (8) Artykuł 43 dyrektywy 2006/43/WE wymaga, aby kontrola zapewnienia jakości w przypadku biegłych rewidentów lub firm audytorskich dokonujących audytu jednostek interesu publicznego odbywała się co najmniej raz na trzy lata. W systemie nadzoru publicznego mógłby wystąpić problem przy rekrutacji wystarczającej liczby inspektorów mających przeprowadzić kontrole na miejscu. Dlatego należy przewidzieć możliwość, aby pod pewnymi warunkami w kontrolach na miejscu uczestniczyli eksperci niebędący inspektorami.
- (9) W celu zapewnienia, że dany biegły rewident lub firma audytorska wykonuje zalecenia ostatecznego sprawozdania z kontroli, oraz że sprawozdanie to zawiera wystarczające wskazówki pozwalające na uniknięcie problemów w przyszłości, przed przyjęciem ostatecznego sprawozdania oraz w fazie dalszych działań należy zapewnić odpowiednią komunikację między inspektorami a biegłym rewidentem lub firmą audytorską.
- (10) W celu poprawy odpowiedzialności systemu zapewniania jakości i jego porównywalności w ramach Wspólnoty, roczne sprawozdanie dotyczące ogólnych wyników kontroli powinno zawierać kluczowe informacje na temat działalności, które umożliwiłyby dokonanie oceny wykorzystanych zasobów i wydajności oraz skuteczności systemu zapewniania jakości.
- (11) W świetle nowych tendencji międzynarodowych, w szczególności zaangażowania odpowiednich organów i ekspertów w przeprowadzanie kontroli, Komisja zamierza dokonać oceny sytuacji w 2011 r.,

NINIEJSZYM ZALECA:

Przedmiot

1. Niniejsze zalecenie dostarcza wytycznych dla wprowadzenia niezależnych systemów zapewniania jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu w jednostkach interesu publicznego zgodnie z art. 29 i 43 dyrektywy 2006/43/WE.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie zdecydowało o zwolnieniu określonych jednostek interesu publicznego zgodnie z art. 39 dyrektywy 2006/43/WE, powinno ono również zwolnić te jednostki interesu publicznego ze stosowania środków przyjętych zgodnie z niniejszym zaleceniem.

Definicje

3. W niniejszym zaleceniu stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy 2006/43/WE. Do celów niniejszego zalecenia stosuje się również poniższe definicje:

a) „organ nadzoru publicznego” oznacza właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 10 dyrektywy 2006/43/WE, reprezentujący system nadzoru publicznego oparty na zasadach określonych w art. 32 tej dyrektywy;

b) „inspektor” oznacza kontrolującego, który spełnia wymagania art. 29 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/43/WE, jest zatrudniony przez organ nadzoru publicznego lub inny stosowny organ, oraz któremu zlecono przeprowadzenie kontroli;

c) „kontrole” oznaczają kontrole zapewnienia jakości biegłych rewidentów i firm audytorskich, przeprowadzane przez inspektora i nie stanowiące dochodzenia w rozumieniu art. 32 ust. 5 dyrektywy 2006/43/WE;

- d) „ekspert” oznacza osobę fizyczną posiadającą specjalistyczną wiedzę o rynkach finansowych, sprawozdawczości finansowej, audycie lub innych dziedzinach mających znaczenie dla kontroli, uwzględniając praktykujących biegłych rewidentów.

Niezależność systemu zapewnienia jakości

4. Organ nadzoru publicznego powinien przyjąć ostateczną odpowiedzialność za system zewnętrznego zapewnienia jakości dla biegłych rewidentów i firm audytorskich dokonujących audytu jednostek interesu publicznego. Państwa członkowskie nie powinny wyznaczać stowarzyszeń czy organów związanych z branżą księgową lub audytową na organ nadzoru publicznego.

5. Biegli rewidenci i firmy audytorskie dokonujące audytu jednostek interesu publicznego powinny być poddawane kontrolom przeprowadzanym przez organ nadzoru publicznego przy ewentualnej współpracy z innym stosownym organem zgodnie z pkt 6.

6. Należy umożliwić oddelegowanie zadań związanych z przeprowadzeniem kontroli innemu stosownemu organowi, pod warunkiem, że zapewniono odpowiedzialność takiego organu wobec organu nadzoru publicznego oraz że organ nadzoru publicznego zachowuje co najmniej następujące obowiązki:

- a) zatwierdzanie oraz, jeżeli organ nadzoru publicznego uzna to za stosowne, zmiany metodyki kontroli, w tym podręczników kontroli oraz dalszych działań, metodyki związanej ze sprawozdawczością i programów kontroli okresowych;
- b) zatwierdzanie oraz, jeżeli organ nadzoru publicznego uzna to za stosowne, zmiany sprawozdań z kontroli i sprawozdań dotyczących dalszych działań;
- c) zatwierdzanie oraz, jeżeli organ nadzoru publicznego uzna to za stosowne, przydzielanie inspektorów do każdej kontroli;
- d) wydawanie wszelkich zaleceń i instrukcji organowi, któremu zlecono wykonanie zadań.

7. Organ nadzoru publicznego powinien mieć prawo do uczestnictwa w kontrolach oraz powinien mieć dostęp do akt

kontroli, dokumentów roboczych audytu oraz innych powiązanych dokumentów.

8. Wszelkie ustalenia dotyczące finansowania systemu zapewnienia jakości, w tym ustalenia dotyczące poziomu finansowania i kontroli finansowej, nie powinny podlegać zatwierdzeniu lub zawetowaniu przez osoby lub organizacje reprezentujące branżę księgową, branżę audytową lub firmę audytorską lub związane z nimi w inny sposób. Poziom finansowania powinien umożliwić organowi nadzoru publicznego zatrudnienie wystarczającej liczby personelu wspomagającego organ w stosowaniu pkt 6 i 7.

9. Jeżeli system zapewnienia jakości jest finansowany przez biegłych rewidentów lub firmy audytorskie poddane kontroli, wszelkie opłaty lub składki płacone przez nie powinny być obowiązkowe, oraz powinien istnieć wymóg punktualnej wpłaty pełnej kwoty.

Niezależność kontroli

10. Organ nadzoru publicznego powinien zapewnić wdrożenie odpowiednich strategii i procedur dotyczących niezależności i obiektywności personelu, w tym inspektorów, oraz zarządzania systemem kontroli.

11. Osoba będąca praktykującym biegłym rewidentem, lub zatrudniona w firmie audytorskiej lub związana z nią w inny sposób, nie powinna działać jako inspektor.

12. Dana osoba nie powinna działać jako inspektor podczas kontroli biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej przed upływem dwóch lat od momentu, w którym osoba ta przestała być partnerem lub pracownikiem przedmiotowego biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej lub przestała być z nimi powiązana w inny sposób.

13. Inspektorzy powinni zadeklarować, że nie istnieje konflikt interesów pomiędzy nimi a biegłym rewidentem lub firmą audytorską, która ma zostać poddana kontroli. Inspektorzy, którzy złożyli niekompletną lub fałszywą deklarację powinni zostać wykluczeni z przeprowadzania kontroli i powinni podlegać skutecznym, proporcjonalnym i zniechęcającym karom.

14. Wynagrodzenie inspektorów w związku z kontrolami powinien przyznawać wyłącznie organ nadzoru publicznego lub organ, któremu zlecono przeprowadzenie kontroli. Inspektorzy nie powinni otrzymywać wynagrodzenia od kontrolowanego biegłego rewidenta, firmy audytorskiej lub firm powiązanych.

15. Jeżeli organ nadzoru publicznego uzna, że dla właściwego przeprowadzenia kontroli niezbędna jest wiedza specjalistyczna, inspektorów powinni wspomagać eksperci. Eksperti tacy powinni działać pod bezpośrednią kontrolą inspektora i powinni podlegać wymogom, o których mowa w pkt 10 i 12–14.

Wytyczne metodyczne dla przeprowadzania kontroli

16. Jeżeli liczba inspektorów w państwie członkowskim jest czasowo niewystarczająca do dokonania kontroli na miejscu, organ nadzoru publicznego powinien mieć prawo zdecydowania o możliwości dokonania kontroli na miejscu przez ekspertów, pod warunkiem, że eksperci ci spełniają wymagania określone w art. 29 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/43/WE, w pełni odpowiadają wobec organu nadzoru publicznego oraz że inspektorzy przeprowadzają kontrole na miejscu u tego samego biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej przynajmniej raz na sześć lat.

17. Zakres kontroli powinien obejmować:

- a) ocenę organizacji wewnętrznego systemu kontroli jakości firmy audytorskiej;
- b) odpowiednie badanie zgodności procedur oraz kontrolę akt audytowych jednostek interesu publicznego w celu sprawdzenia skuteczności wewnętrznego systemu kontroli jakości;
- c) w świetle wyników kontroli zgodnie z lit. a) i b) ocenę treści najnowszego rocznego sprawozdania zapewniającego przejrzystość opublikowanego przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z art. 40 dyrektywy 2006/43/WE.

18. Kontroli należy poddać co najmniej następujące strategię i procedury wewnętrznej kontroli biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej:

- a) spełnianie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską stosownych norm audytu i kontroli jakości, oraz z wymogów etycznych oraz dotyczących niezależności,

łącznie z tymi, o których mowa w rozdziale IV i art. 42 dyrektywy 2006/43/WE, jak również stosownych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przedmiotowych państw członkowskich;

- b) liczbę i jakość wykorzystanych zasobów, w tym zgodność z wymogiem kształcenia ustawicznego określonym w art. 13 dyrektywy 2006/43/WE;

- c) zgodność z wymogami art. 25 dyrektywy 2006/43/WE w odniesieniu do opłat za audyt.

19. Dla celów badania zgodności, co najmniej dużą część akt audytowych należy wybrać na podstawie analizy ryzyka nieodpowiedniego przeprowadzenia audytu ustawowego.

Wynik kontroli

20. Wyniki kontroli i wnioski, na których opiera się zalecenia, w tym wyniki i wnioski dotyczące sprawozdania zapewniającego przejrzystość, należy w odpowiedni sposób przekazać kontrolowanemu biegłemu rewidentowi lub firmie audytorskiej i omówić je z nimi przed zakończeniem sprawozdania z kontroli. Kontrolowanemu biegłemu rewidentowi lub firmie audytorskiej powinien przysługiwać okres nieprzekraczający 12 miesięcy od daty wydania sprawozdania z kontroli w celu podjęcia działań związanych z zaleceniami dotyczącymi wewnętrznego systemu kontroli jakości firmy audytorskiej. Jeżeli kontrolowany biegły rewident lub firma audytorska nie zastosowali się odpowiednio do zaleceń, organ nadzoru publicznego powinien ujawnić główne niedociągnięcia wykryte w wewnętrznym systemie kontroli jakości.

21. System nadzoru publicznego powinien być uprawniony, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi przewidzianymi w danym państwie członkowskim, do podjęcia działań dyscyplinarnych lub nałożenia kar na biegłych rewidentów lub firmy audytorskie.

22. Organ nadzoru publicznego powinien co najmniej informować opinię publiczną w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób o wszelkich ostatecznych działaniach dyscyplinarnych lub karach nałożonych wobec biegłych rewidentów lub firm audytorskich w odniesieniu do dokonania audytu ustawowego. Należy określić biegłego rewidenta lub firmę audytorską oraz opisać główne niedociągnięcia, które spowodowały takie działania lub kary.

23. W przypadku, gdy podczas kontroli ustalono, że sprawozdanie zapewniające przejrzystość opublikowane przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską zgodnie z art. 40 dyrektywy 2006/43/WE zawiera informacje, w tym informacje na temat skuteczności wewnętrznego systemu kontroli jakości firmy audytorskiej, które organ nadzoru publicznego uważa za wprowadzające w błąd w znacznym stopniu, powinien on zapewnić niezwłoczną odpowiednią zmianę sprawozdania zapewniającego przejrzystość.

Przejrzystość w odniesieniu do ogólnych wyników badania systemu zapewnienia jakości

24. Organy nadzoru publicznego powinny składać roczne sprawozdania na temat ogólnych wyników badania systemu zapewnienia jakości. Sprawozdanie takie powinno zawierać informacje w sprawie wydanych zaleceń, dalszych działań dotyczących tych zaleceń, podjętych działań dyscyplinarnych oraz nałożonych kar. Powinno również zawierać ilościową informację i inne kluczowe informacje dotyczące działalności w odniesieniu do zasobów finansowych, personelu, oraz wydajności i skuteczności systemu zapewniania jakości.

Dalsze działania

25. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o działaniach podjętych w świetle niniejszego zalecenia do dnia 6 maja 2009 r.

Adresaci

26. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 maja 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1499/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie publikacji na 2008 r. nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych sporządzonej w rozporządzeniu (EWG) nr 3846/87

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 333 z dnia 19 grudnia 2007 r.)

1. Strona 25, załącznik I, w pkt 6 Wieprzowina:

zamiast:	„ex 0203 19 55	-----	Bez kości:	
		-----	Części tylne (szynka, golonka, noga tylna, część biodrówki i ogonówki), przodki, łopatki i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾	0203 19 55 9110”.
powinno być:	„ex 0203 19 55	-----	Bez kości:	
		-----	Szynki, przodki, łopatki lub schaby, i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾	0203 19 55 9110”.

2. Strona 26, załącznik I, w pkt 6 Wieprzowina:

zamiast:	„ex 0203 29 55	-----	Bez kości:	
		-----	Części tylne (szynka, golonka, noga tylna, część biodrówki i ogonówki), przodki, łopatki, lub schaby i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾	0203 29 55 9110”.
powinno być:	„ex 0203 29 55	-----	Bez kości:	
		-----	Szynki, przodki, łopatki, i ich kawałki ⁽¹⁾ ⁽¹³⁾ ⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾ ⁽¹⁶⁾	0203 29 55 9110”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1518/2003 z dnia 28 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzania w życie systemu pozwoleń na wywóz w sektorze wieprzowiny

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 217 z dnia 29 sierpnia 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 03, tom 39, s. 544)

Strona 546, art. 7 ust. 1 lit. a):

zamiast:	„a) wnioski o wydanie pozwoleń na wywóz określone w art. 1 złożone od poniedziałku do środy w tym samym tygodniu, ze stwierdzeniem, czy wchodzą one w zakres art. 4 czy też nie;”.
powinno być:	„a) wnioski o wydanie pozwoleń na wywóz określone w art. 1 złożone od poniedziałku do piątku w tym samym tygodniu, ze stwierdzeniem, czy wchodzą one w zakres art. 4 czy też nie;”.